

"CİNSİYETÇİ ŞİDDET" SEMİNERİ

Türkiye'de kadına yönelik şiddetin ve kadın ölümlerinin peş peşe meydana geldiği sırada, Gençtur'un sosyal medya hesabında "Her 3 günde, her 8 dakikada-Every 3 days, every 8 minutes" başlıklı bir seminer haberi gördüm. Ülkemizde bir kadın olarak yaşamın ne kadar zor olduğunun farkındaydım ve kadına yönelik şiddetin, diğer ülkelere oranla bu topraklarda daha fazla yaşandığını düşünüyordum. Bundan dolayı, Fransa'da "her 3 günde, her 8 dakikada" şiddet olayının yaşandığını duymak, hem şaşkınlığa hem de merak duygumun uyanmasına neden oldu. Böylece, 16-24 Eylül tarihleri arasında Fransa'da gerçekleşen "Cinsiyetçi Şiddet-Gender Violence" konulu bu seminere tereddütsüz başvurduğum ve büyük bir ilgiyle katıldım.

16 Eylül'de katılımcılar ve eğitimcilerle Valence tren istasyonunda buluştuk. Hollanda, Hırvatistan, Macaristan, Slovakya, Türkiye, İtalya, Romanya, Portekiz ve Fransa'dan gelen katılımcılardan oluşan 19 kişilik bir serüven ertesi gün başladı. 19 kişi aynı masa etrafında buluşarak birbirimizi tanıdıktan sonra, seminerin konusu hakkında bilgilerimizi, fikirlerimizi, tecrübelerimizi paylaştık. Hepimiz, kadına yönelik şiddet hakkında kendi ülkelerimizin durumlarını anlattık. Fiziksel ve cinsel şiddetin sayısal verilerinden, sokakta meydana gelen

tacize kadar şiddet içeren her konuyu ele aldık. Birbirlerinden kilometrelerce uzakta olan bu ülkelerin yaşadığı ortak sorunun nedenlerini ve etkilerini tartışırken, durumun farklılıklarını ve benzerliklerini masaya yatırdık. Tiyatro atölyesinde iki grup olarak ortaya çıkardığımız skeçler, bu olayı somut olarak gözler önüne sermemize yaradı. Bir sonraki gün, cinsiyetçi kültür çerçevesinde sorunun nerede yattığına dair, kadın-erkek rollerini inceleyen bir çalışma yaptık. Her katılımcı, ülkesinin eğitimi hakkında bilgi vererek eğitim sistemlerimizi karşılaştırma şansı yakaladık.

Seminer boyunca, kadın hakları, kadınlara yönelik cinsel şiddet, jinekolojik ve doğum sırasında yaşanan şiddet, kadının kendini nasıl koruyacağına dair konular hakkında bilgilenmemizi sağlayan toplantılar düzenlendi.

Her gece her katılımcı, kendi ülkesinin dansını, yemeğini, kültürünü, tanıtan güzel sunumlar gerçekleştirdi. Bu geceler, çok eğlenceli geçti ve birbirimizi yakından tanımamızı sağladı.

Birbirinden farklı 8 ülkeden, kültürden, dilden gelen insanlar bir hafta boyunca aynı problemi tartıştık. Aynı masada oturduk, aynı yemeği yedik, aynı odada uyuduk. Fransa'da her üç kadından birinin şiddet gördüğünü; Türkiye 'de ise, iki kadından birinin cinsel ya da fiziksel şiddet yaşadığını belirttiğimizde, problemin nedenin ne dil, ne din, ne de gelişmişlik düzeyi olduğunu gördük. Anlaşılacağı gibi, bu problem hem toplumsal hem de uluslararasıdır.

Seminerin sonunda oluşturduğumuz gruplar sayesinde, bu sorunun çözümüne yönelik projeler yaratmaya çalıştık. Benim içine dahil olduğum grup, "Gelecek kuşağın düşünme şeklini değiştirecek eğitim aktiviteleri" başlıklı bir fikir öne sürdü. Bu proje, ilkokuldan

itibaren insan haklarına yönelik derslerle, şiddet konusunda yeni tanımların yer alacağı bir sözlükle, kadın-erkek rollerinin yeniden düzenlenmesiyle ileride toplumsal bakış açısının değişeceğini savunuyordu. Bu, hâlâ üzerinde görüştüğümüz, konuştuğumuz güzel bir çalışma olmasının yanı sıra, hayata geçirilmesi umut edilen ortak bir projedir.

Dilek Turgut